

ΕΤΟΣ Α΄.

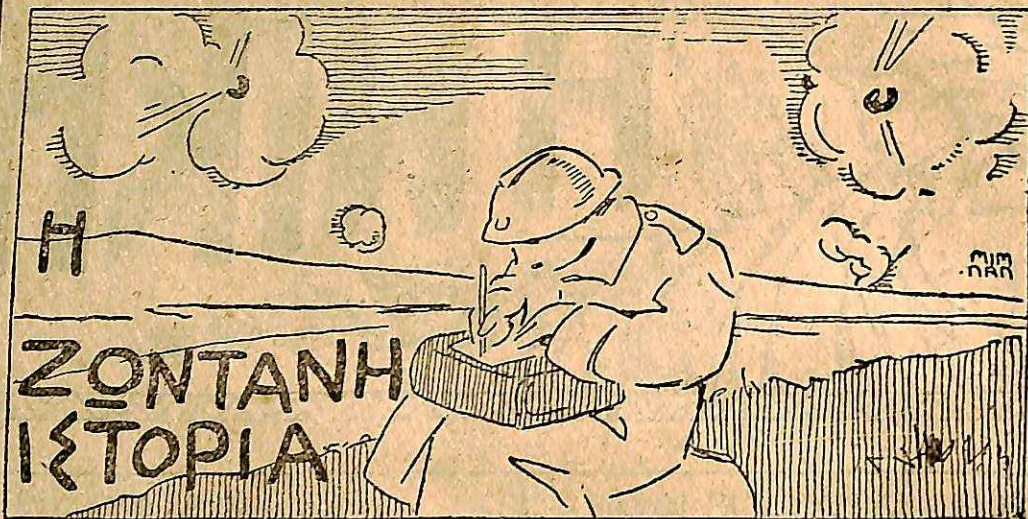
ΑΘΗΝΑΙ. ΚΥΡΙΑΚΗ 13 ΙΟΥΝΙΟΥ 1921

ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 9

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ

''ΣΤΗ ΒΡΥΣΗ''

Μέτωπον τη 23 Μαΐου 1921

Αγαπητέ μου ξάδελφε Πάνο γιάσου,

Είμαι καλά τό αυτό επιθυμώ και διά έσέ. Έλαβον την επιστολήν σου, είδον τή έν αττή και έχάρην διά την καλήν σου ύγιάν. Επίσης έλαβον και τή κάρτ-ποστάλ του Κώτσου μας του λεβέντη και μόλις τής έπληρα είς τή χέρια έγειναν άνάγκαστες. Όλος ό λόχος μου, ό λοχαγός μου και οι ύπαξιωματικοί μου μέ έκαμαν θεό διά νά τούς δώσω μίαν κάρταν του Κώτσου. Τέλος όσες είχα τās έμοίρασα. Καί σέ περικαλώ πολύ νά μου στείλεις και άλλαις έν έχης. Έδώ έορτάσαμε την έορτή του Βασιλιά μεγαλοπρεπέστατα, έν και τό πτάμ—μπούμ δέν πάει καθ' ύλου. Νά είσαι, μωρέ ξάδελφε, από ένα μέρος και νά βλέπεις όταν κά- νόμε καμμίαν επίθεσιν γιά πότε έξο- μόμμε από τή χαρακώματα ούτε έγώ δέν είξέρω, και ιδίως όταν λάβωμεν καμμίαν ρηγήν διαταγήν από τον Λοχαγόν μας νά καταλάβωμεν κανένα ύψωμα τότε δέν περιγράφεται ό ένθουσιασμός μέ τον όποιον κάμωμεν την επίθεσιν. Ένα κατύμ μόνον έχουμαι πού δέν έρχεται όσον γρηγορότερα ό Βασιλιάς έδώ. Όταν έλθη τότε Πάνο θά σου γρά- ψω από την Άγκυρα. Σοδ γράφω και ένα έπεισόδιο Πάνο: Έδώ και πρίν 8 ήμέρες μάς ήλθε ένα νέο περιοδικό ό- νοματι «Νίκη» και είχε και τον Βασιλιά έπάνω· έκείνην την στιγμή πού έπεσαν είς τή χέρια μου αί σάλπιγγες έσάλπισαν μίαν επίθεσιν· έγώ μόλις είχα διαβάσει κατί έπιστολές πού είχε δημοσιεύσει από τό μέτωπο και μου άρεσαν πολύ λοιπόν όταν έσάλπισαν επίθεσιν, τί κάμω; κα- ρφάνα την «Νίκη» μέ τό Κώτσο πού είχε έπάνω, είς τό στήθος μου, παίρνω τό ό- πλο μου μέ τή λόγχη έπάνω και έμπρός. Τί ήτο εκείνο πού έπηκολούθησε δέν περιγράφεται, μόλις είδαν τον Κωνσταν- τίνο οι φαντάροι όλοι μέ μιά φωνή είπαν Ζήτω ό Κώτσος μας και έκαμαν έμπρός ούτε Τούρκος έράνηκε ούτε Τουρκάκι. Ταύτα και μένω μόνον θέλω κάθε έβδο- μάδα νά μου στέλλεις την Νίκη.

Σέ φίλό ό ξάδελφός σου
Μησσοσ Σουγλέας
Δεκατέρας 10ου Λόχου 16ου Συνόματος
Τ. Τ. 903

Μέτωπον 28 Μαΐου

Αγαπητέ μου ξάδελφε

Χαίρε. Είμαι καλά όπερ και δι' ύμάς ποθώ. Έπιστολήν σου πρό πολλού δέν έλαβον. Έν τούτοις σοδ γράφω σήμερα την τετάρτην έντός του μηνός αυτού έπιστολήν, διότι είνε αδύνατον νά πράξω

άλλως. Πρέπει ν' άφήσω νά έκχυθ ή χαρά και ή αγάλλιασιν ή όποιά πλημμυ- ρίζει την καρδίαν μου. Από πέντε ήμε- ρών όλόκληρον τό στρατεύμα εδρίσκει- ται είς μίαν κατάστασιν μέθης, εύφροσύ- νης ένθουσιασμού, φρενιτιδος, τρέλλας! Ένικήσαμεν; Όχι ή ήμέρα ατή δέν ήλθεν άόμη, πλησιάζει όμως και ή Νί- κη θά είνε μέ ήμάς. Σήμερα θά σου μι- λήσω διά τον έρχομόν του Βασιλέως ή μάλλον διά την χαράν των στρατιωτών διά τον έρχομόν του Στρατηλάτου, ό Όποιος φθάνει, ως έλαιοφορήθημεν μετ' όλίγας ήμέρας. Άχ! είναι αδύνα- τον, αγαπητέ μου ξάδελφε, είνε άντελός αδύνατον νά φαντασθής τον στρατόν, την όψιν του στρατεύματος πλέον. Όλοι είνε άνάστατοι, νευρικοί, άνυπόμονοι, ή χαρά λάμπει στή πρόσωπά των. Χαιρε- τόμμεθ μέ την λέξιν: «Έρχεται!» κοι- μόμμεθ μέ την κραυγήν: «Έρχεται!» Ζητώμε μέ την ιαχήν: «Έρχεται!» Δέν βλέπεις πρόσωπον σκυθρωπόν. Δέν βλέπεις πρόσωπον λυπημένον. Δέν άκούεις παρά τραγούδια χαράς. Μόλις ή είδησις επιβεβαιώθη, έξαφνα ένα πρσί τό στρα- τευμα συνεταιράχθη. Κραυγαί, δάκρυα χαράς, ιαχαί, έπενθυμιαί! Πέφτουμε ό ένας στήν άγκαλιά του άλλου και φιλιώ- μαστε. Τά μάτια υγραινόνται. Αί καρ- διές χτυπούν. Γινόμμεθ νέοι άνθρωποι.

Έρχεται ό Βασιλιάς!
Έρχεται ό Στρατηλάτης!

Τ. Τ. 926

Σέ φίλό ό ξάδελφός σου
Ανδρέας

Προφυλακαί, Μαΐου 29

Θά είσαι πιά ήσυχη φαντάζομαι. Σύμφωνα μέ τας συστάσεις σου και ταίς συμβουλαίς σου σοδ γράφω δυό έχεις κανένα λόγο ν' άνησυχής δέν στενοχωρείσαι. Τό γράμμα μου αυτό εί- σοδ τό στέλνω γιати ή καρδιά μου είνε ξεχειλισμένη από χαρά. Έρχεται ό Βα- σιλιάς, ή ήμέρα τής επίθεσεως πλησιά- ζει και ό καιρός πού θά μ' έχης πάλι μαζί σου δέν είναι μακρύα. Υπομονή μάς έπέθαινε όλους δύο κάτω ήταν ή ά- με, νά βλέπουμε τον έχθρό άπέναντι και νά μήν έχουμε διαταγή νά τον σκορπί- ζουν από τό μεγάλο πανηγύρι.

Έν βία.

Τ. Τ. 906

Σέ φίλό ό νίός σου
Αντώνης

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΥΣΗ

ΦΟΒΟΣ ΚΑΙ ΤΡΟΜΟΣ

Μέτωπον θιριστής.

Ζαχαρού μ' ζαχαρουζιμουμένη μ'

στολάχνου μ' κι' τζιέρι μ'

Σί διπλουτριπλουτισοκυνώ κι' σί φίλό στούν σβέρκου κι' άπ' του σβέρκου στούν λι- μύ κι' άπ' του λιμού;... Κι' άπ' του λιμού;... Παρακατούλια, παρακατούλια... ίκεϊ γιά τ' κρύβε τή κισουλέϊμονά σ' ούρη μπαρμπά- ριζα νά σ' είχα κι νά σ' όριζα. Κάτω κι' του λοιπόν τώρα κι' άνοι, τέντουνι τ' αού σ' κι μη σφουγγίς του φλι πού σ' έστειλα ίσονγλειστους γιαι' θά του πάρου ού ίέρους κατάκαρδα κι θά πάθου φύσι, φτύσι, φθίσι, ξερόν γώ πώς διάδουλο τ' λιένι τν' ίέρμ'... Τού πτόν ούρη Ζαχαρένια μ' είμαστε στή πανιά. Μόλις φυσιή' ούριος άνιμους μήτχαμ μί του κατ' ύθειαν σην' Άγκυρα κι' τρέχα νά μ' βοής πλιέουν άμπαγήδες κι πιταλουτήδες νάκαλιγώσουν τον μουνάντιου τον Κιμάλη. Μη μί παρεξίς ούρε σάνι μ' πού κάμου τό φράσεις μ', φράσεις μ' πώς διάδουλο τ' λιέν τούσου μινιάς. Είν γλιέτις άπ' τον πούλν ιθουσιασμό κι τρέχ' του ίέρμου του χέρ' ιναγδ' τ' λές κ' είν' έικισιότρουτου. Πάου νά βάλου ντελεία κι ταύλα, παύλα, πώς τή λιέν', κι' αού τούνου τρέχ' λίες κι του βάρια άλουγούγα! Χαιρούμι μαδές ούρε πλάκι μ' κι ού λόγους τής ντοιατής κι ντοιατής χαρής είν' πού άπ' ώρα σ' ώρα θά κάμνου γιουρούσ'... Πάει Ζα- χάρου μ' θά διακώσου σίδερα δέν μπορώ νά κρατθώ πλιέουν δέν μπορώ δέν δύνουμι... Μι τρών' μί γαργαλά' ή πατούδες μ' χυδού- στί (πέλματα) κι είμι πόν άνιμουδούρα... Πη- δάου, χρεϊου, τινάου, κλουτάου, βήχου, φταρνίζου κι φέρον γύρα σάν άνιμουσού; φουλας. Έάν' κι γίνει ίεμφουδους χιόετα μ' τον πλάτουν τζουβαίρι μ'... Μαϊδ Μητρον θά' όδης μπροστά σ' μαϊδ τον ίσαιου τ' θά φτάσου άσκαρδανυχί σην' Άγκυρα! Για νά νωύσης κι νά καταλάβς πρέτ' νά, όδης τ' Τρούρης πούος καθόντι σάν βριγμένες γάτις. Πάει άφαλουκουφίκασι οι ίέρμ'! Φόβους κι τούμους τό' έχ' πεία' χιπάει ή κα- ρδιά τ' άν μινγανουχίγαδου, βουρλιτίζαν! Μαϊδι ρώνι πλιέον, μαϊδι κοιμιντι, μαϊδ κρέ- νουνι. Λοιφάξανι κι χιπάει ή καρδιά τ' ά- πάει κι' όρχιτι... Στου τέλους θά πάρουσι τή βγά είμι βέβαιους α' παραβέβαιους, του κίφρα- λάκι μ' κόβου περϊ τούτου. Εξείεις ούρε τλά- τι θά πη φόβους; Φόβους θά πη ούρε νά κρα- τάλόν' τ' ά δόντια σ' οδν άργαλειός, νά τρεμο- νι τ' ά γονατά σ' οδν νάχης τετασταίουν πρετό- νά γουργουρίζουνι τ' άντιρα σ' νά ιδρώνης κι νά ξεδρόνης, νάχης κρυάδης, νά βάνς συνασπ- σιμούς κι καταπλάσματα, άδβέδες στου κίφρα- κι λιναρδούσου σ' κοιλιά. Σ' αυτό του χάλι- φτασανι την ήμερα ήμερα οι Τούτθδες σ' οι Ζειμπεκίδες! Γλιπουνι ιεζούνα στούν ύπνου- τό' κι το' όρχιτι ντιλίου του τρέμης! Σιζανί βλα- τράχια κι καριζλουτδαρα... Βγάλανι Ζαχα- ρου μ' την ούρεζιμουμένη κι ίέχνι ύζουνουφου- βία καζουήδους μονοφής άδεράτευουν. Κι πού νά κάμνου πώς πέφτουνι λιμπρός. Κοινοιαχός θά γένουνι καινός κι μπούφνας! Θά κλά- ψουνι μάνις κι μανούλις νηλαδής... Άμ' δέ στού έλίγα Ζαχαρού μ' ότ' θάμι τον Τουργή- κοντα σ'; Μαζύ θά τρυγήσουμι κι σ' ό θά τρι- γίς σταρίδες μανουρματίς κι γώ φλιά άπ' τό μιλουζαχαρουμένα χελιάνα σ'...

Ταύτα κι μένου ούρε αλί μ'
Κί οι φλώ λυσουδός
Ού σός λάτες
Μήτρος Καραφουτιάς
(Τουρκοφάους)

Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πέμπτη, 3 Ιουνίου.—Η γενομένη ύπαδοχή είς την Α. Μ. την Βασιλίσσαν είς Θεσσαλονίκην ύπήρξε θερμή, ειλικρινής, ένθουσιώδης. Η Με- γαλειότης Της έπεσκήρθη τούς Καυκασίους πρό- σφυγας, τό Άσυλον των Όρφανών και τή γοσο- κομεία τής πόλεως άποκομίσασα άρίστας έντυ- πώσεις.

—Ο Βασιλεύς προσέτη πολειμικού Συμβουλίου είς Σμύρνην. Αί έκδηλώσεις όλων των τάσεων των Μικρασιατικών πόλεων και κοινοτήτων εξα- κολουθούν άποθεωπικαί διά τον Βασιλέα.

Η μετάβασις του Βασιλέως είς Σμύρνην έπρο- κάλεσε ζωντοράτην συγκίνησιν είς Κων/πολιν.

Παρασκευή, 4 Ιουνίου.—Κατόπιν έπείγοντος τηλεγραφήματος του Προσφωτογράφου κ. Γούναρη, ό ύπουργός των Έξωτερικών κ. Μπαλτατζής άνεχώρησεν είς Σμύρνην.

—Ο Πρίγκιψ Άνδρέας άπηθύνη συντομον άλλα έκφραστικατήν ήμερησίαν διαταγήν προς την ύπό τον διοίκησιν Του Μεραρχίαν.

—Τραγικόν δυστύχημα έλαβε χώραν είς τον τομέα του Οδασκ. Έξερράγη τορπίλλη έν σπηγή άκχίσσεως βομβοβόλων και έφρονεθη ό γενναίος συνταγματάρχης Ρήγας και ό άνθροπολογός Ρέ- τσας. Έπληρώθησαν βαρέως και άλλοι άνώτεροι και κατώτεροι αξιωματικοί. Τό δυστύχημα έπρο- κάλεσε βαθύτατην θλίψη και ίσχυρην συγκίνησιν.

Σάββατον, 5 Ιουνίου.—Ο κ. Γούναρης προ- βάς είς δηλώσεις εξέφρασε την άπόλυτον αίσιδο- έίαν του διά την τελικήν στρατιωτικήν, πολιτικήν και οικονομικήν νίκην του Έθνους.

—Ο κ. Υπουργός των Έξωτερικών συνειρ- γάσθη έν Σμύρνη μετά των κ. κ. Υπουργών και έγένετο δεκάτις είς μακράν άκρόασιν υπό τής Α. Μ. του Βασιλέως. Βραδυτέρον υπό την Προε- δρείαν του Μεγαλειοτάτου συνεκροτήθη Υπουρ- γικόν Συμβούλιον.

—Ο Βασιλεύς έδέχθη διάφορους έπιτροπάς, τον Σεβασμιότατον Άμβρόσιον, τον κ. Σαργιάν και τον Τοποτηρητήν τής Άρμενικής Άρχιεπι- σκοπής.

—Είς τό Στρατηγείον συνειργάσθη ό κ. Γού- ναρης και ό κ. Θεοτόκης.

—Ο Βασιλεύς μας προέβη είς έξόχως σαφείς και καθηγορηματικές δηλώσεις περί τής πίστεως του Έλληνικού Λαού προς την Νίχην και τον θρίαμβον. Έξήρε είς τούς έννοιους άναποκρίτας την άφοσίωσιν του Έλληνικού Λαού είς τό πρό- σωπόν Του και επέδειξεν είς αυτούς την λα- τρείαν του έκδηλωμένη άποθεωπικώς πρό του έξίστου Του.

Κυριακή 6 Ιουνίου.—Ο κ. Παπούλας πρό- ηλθεν είσως μετά πλήρους πεποθήσεως από την Νίχην, προσθέσας χαρακτηριστικάτα ότι «βιαζόμεθα νά νικήσωμεν».

—Ο Βασιλεύς παρέστη είς δοξολογίαν επί τής «Λήμνου».

Δευτέρα 7 Ιουνίου.—Η Προδσσα έτοιμάζε- ται πρεποδώς όπως ύποδεχθί τον Βασιλέα. Φι- λοδοξεί νά δερβάλει είς μεγαλοπρέπειαν και αί- σθημα την ύποδοχήν τής Σμύρνης.

—Ο Βασιλεύς μετ' όλων των έπισήμων έπε- σκήρθη τό πρόστειον Μπουτζάν γενοόμενος δε- κτός και προπεμφθείς άποθεωπικώς.

—Τό πρδς τον στρατόν διάγγελμα του Βασι- λεως μας γνωσθέν είς τας Κεμαλικας τάξεις διέ- σπειρε σύγχισιν και παραχήν. Οι Κεμαλικοί στρατηγοί καταβάλουν πσσαν προσπάθειαν διά νά τονώσουν τό έν τελεία καναπώσεως εύρισκόμενον ήδικόν του στρατό των.

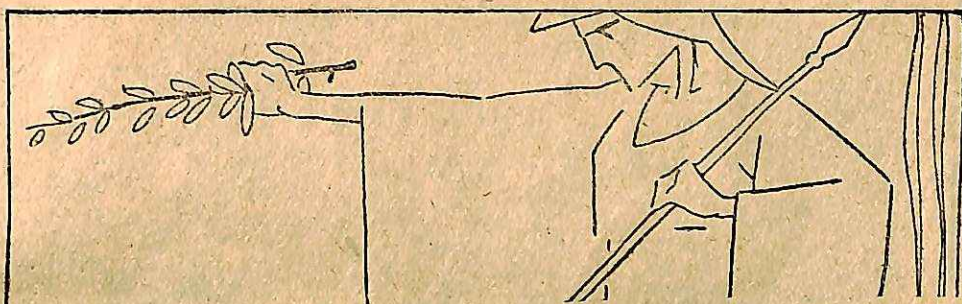
Τρίτη 8 Ιουνίου.—Έπεδόθη υπό των κ. κ. Προσβετών Άγγλίας, Γαλλίας και Γαλιίας τής τον κ. Μπαλτατζήν ύπουργόν επί των Έξωτερι- κών ναυτοσύμμος πρότασις μεσολαβήσεως μεταξύ Έλλάδος και Τουρκίας.

—Αόγφ τής σπουδαιότητος του πρεσβεπικού διαβήματος άνεχώρησεν έκ Σμύρνης ό κ. Γούνα- ρης έπιστρέφων είς Αθήνας μετά του κ. Γούνα- ρη.

—Ο έν Σόφια πρεσβεπτής τής Άγγλίας διά διαβημάτος του κατέστησεν ύπευθύνον την Βουλ- γαρικήν Κυβέρτησιν δι' ένδεχομένην συμμορια- χήν δράσιν έν Θράκη.

Τετάρτη 9 Ιουνίου.—Έπέστρεφεν ό κ. Γού- ναρης μετά των κ. κ. Θεοτόκη και Στρατηγού έκ Σμύρνης. Έντός τής ήμέρας δις συνήλθεν Υ- πουργικόν Συμβούλιον προκειμένου νά διακανο- νισθί ή άπάντησις τής Έλλάδος είς τας Συμμα- χικάς πρότασεις.

—Ο Βασιλεύς έν Σμύρνη καταμερίζει τον χρόνον του είς μελέτας στρατιωτικές και είς άκρόασεις έπιτροπών διάφορων άντιπροσωπεύόν- πόλεων του έσωτερικού τής Μ. Άσίας.

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟΝ

ΦΑΤΜΕ

Είς ένα Τουρκοχώρι, την Κερασιά, παρδ τον ποταμόν Σαγκάρον, είς την είσοδον των στε- των του Γκιέρε, ήσαν ό λογίας Μηνάς Δρο- σουλάκης έξ Ηρακλείου και ό στρατιώτης Κυ- ριακίδης έκ του Ικονίου, μία Τουρκάλισα έπτά έτών, την Φατιμέ, την όποιαν είχαν εγκα- τείνην οι γονείς τής. Η μικρά Φατιμέ μόλις είδε τους στρατιώτας μας ήρχισεν νά γελώ, νά τους χαϊδεύη και δέν ήθελε νά φύγη από κοντά των, και νά άφίστη τον λόχον. Ο λόχος όμως, άφού εταίσε καλά την μικρή Φατιμέ, την πα- ρέδωκε είς ένα Τσερκέζον μοναχέρην έπί... έπι- στροφή.

Ο ΠΡΩΤΟΣ

Δυό γενναία παιδιά, οι στρατιώται Γ. Βλα- σόπουλος από την Σύρα και Ευστράτιος Γραν- δαπόπουλος από τό Νεοχώριον τής Νικομη- δείας, έφρόνευσαν ένα Τούρκον ίππέα είς μίαν άναγνώριαν παρδ την Σαπάντζαν.

Τά γενναία παιδιά τσακωνόνται σήμερα τούδς ένοχτώσε... πρώτος τον ίππέα.

ΤΣΑΓΚΑΡΗΣ

Α Ποιος είναι ό Τσαγκάρης; Όχι βέβαια μό- νον ό Μπέης ό Τσαγκάρης, ό όποιος είναι ένας. Οι φαστάρει μας τού τομέως Νικομη- δείας λέγουν τον Σαγκάριον ποταμό Σαγκάρη, και άκόμη καλλίτερα Τσαγκάρη.

ΔΑΒΙΔ

Όρίστε ένας μικρός έθελοντής 17 έτών από την Σμύρνην ό Δημήτριος Ιωαννίδης είς τό μέτωπον.

—Γιατί γράφτηκες τόσο μικρός έθελοντής, τον έρωτά ό άπεσταλμένος τής «Νίκης».

—Ε, με κατί φίλους μου ήρθαμε έθελοντές.

—Στέλνεις γράμματα σπύτι σου;

—Στέλνω.

—Τί γράφεις;

—Πώς είμαστε καλά, πώς βρισκόμαστε άπέναντι στον έχθρό, πώς...

—Πώς;

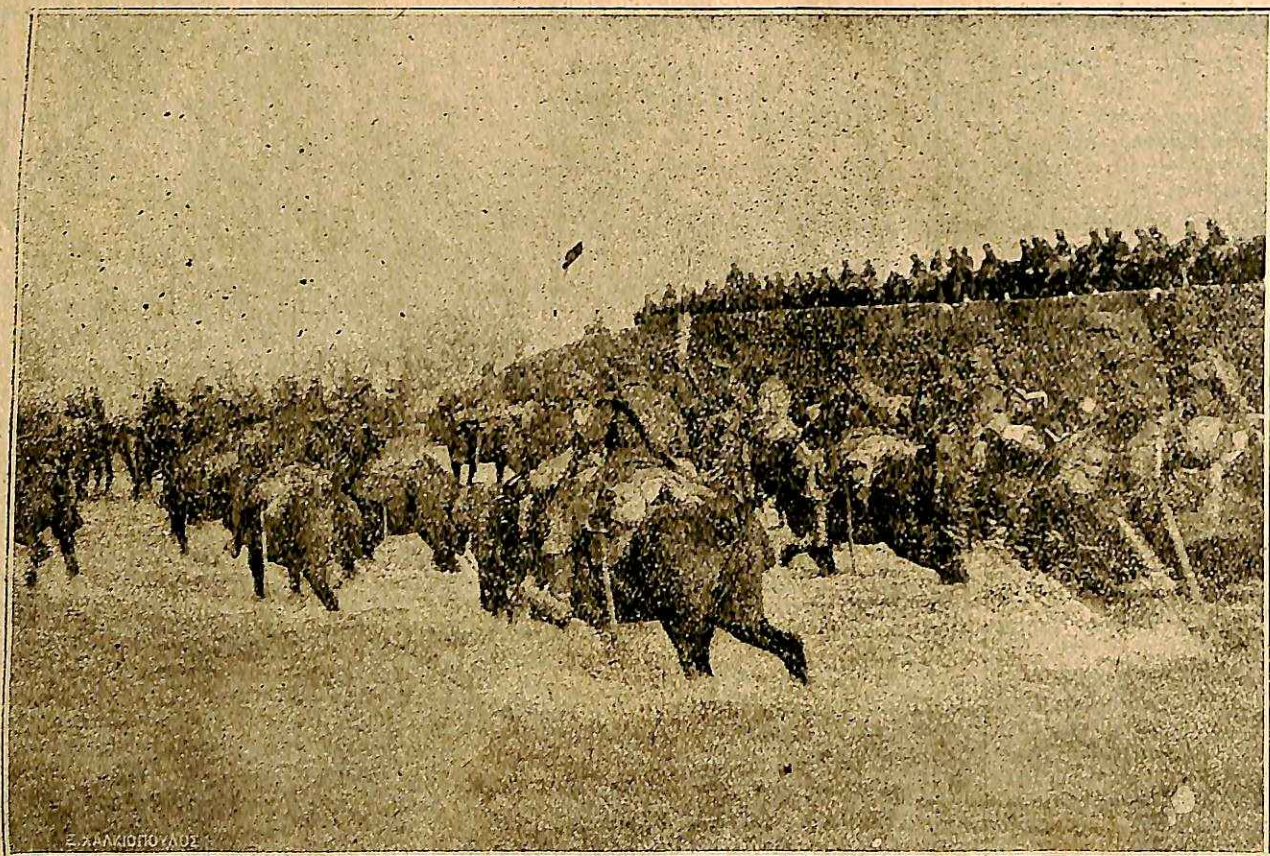
—Πώς σκότωσα τρεις Τούρκους και ένα Τούρκο.

ΤΟ ΒΛΕΠΕΙΣ

Και άλλος μικρός έθελοντής από τό Τα-

Δέν περνάει ήμέρα πού νά μήν άνεπαίρουν τον πανικόν είς τή έχθρική χαρακώματα οι άτρόμητοι άεροπόροι μας. Κατοικούν τας θέσεις και τας καρήσεις των, καταστρέφουν άποθήκας και όχυρώσεις και επανέρχονται είς τή άεροδρόμια γεμάτοι χαρά και ίκανοποίησιν.

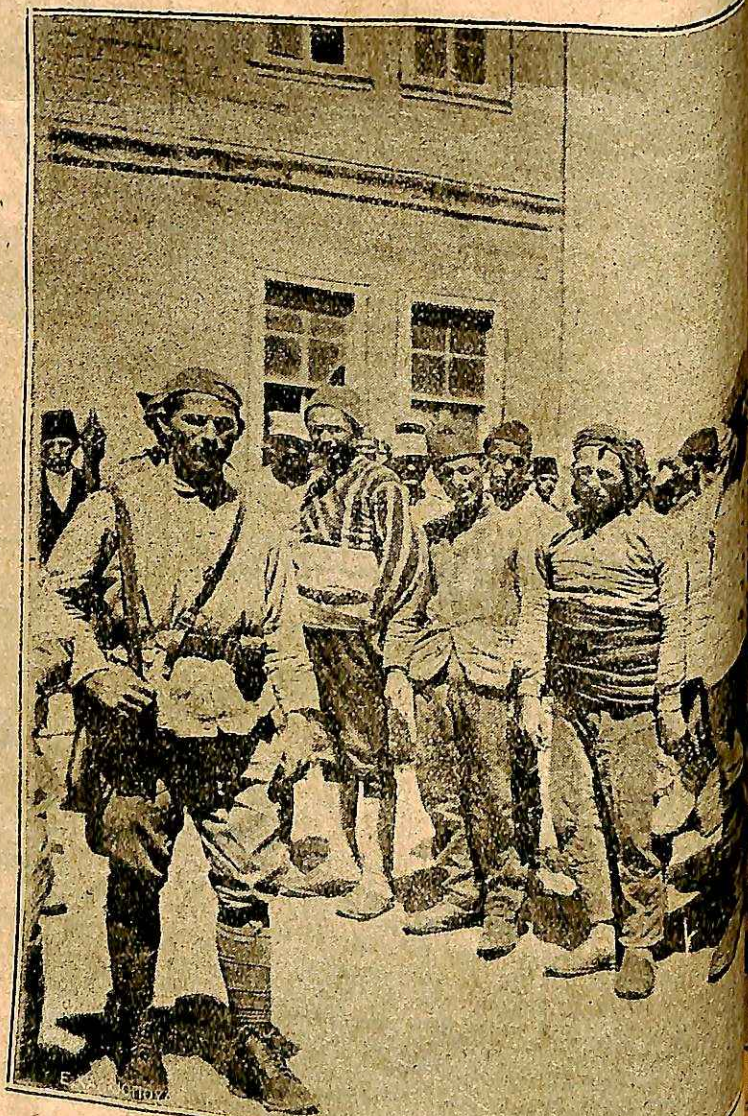
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΟΞΑΝ.—Εμπρός για τὸ μέτωπο, ἡ ὥρα τῆς ἐπιθέσεως ζυγώνει καὶ ἡ ἡμέρα τῆς ἐνδόξου νίκης γλυκοχαράζει διὰ τὰ Μικρασιατικά ρουμάνια, ἡμέρα ποὺ τὸ φῶς τῆς θάσκαρπίσης τὸ σκοτάδι τῆς προαιωνίου σκλαβιάς ἑκατομμυρίων ἀδελφῶν

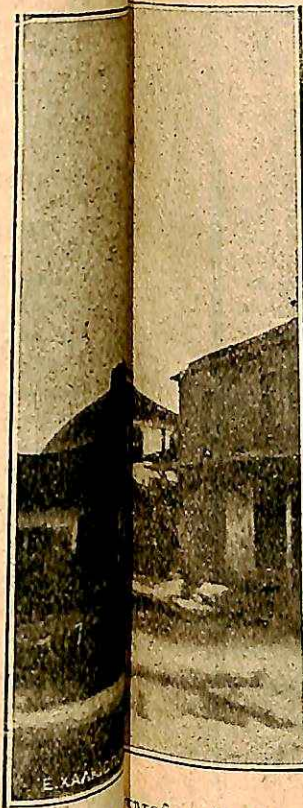
ΑΘΑΝΑΤΟΙ ΝΕΚΡΟΙ.—Α. Τσέτης ἐξ Ἀρ-
της. Ἐπεσεν ἡρώϊκως μαχόμενος εἰς τὴν
μάχην τοῦ Ἀβγλίν.

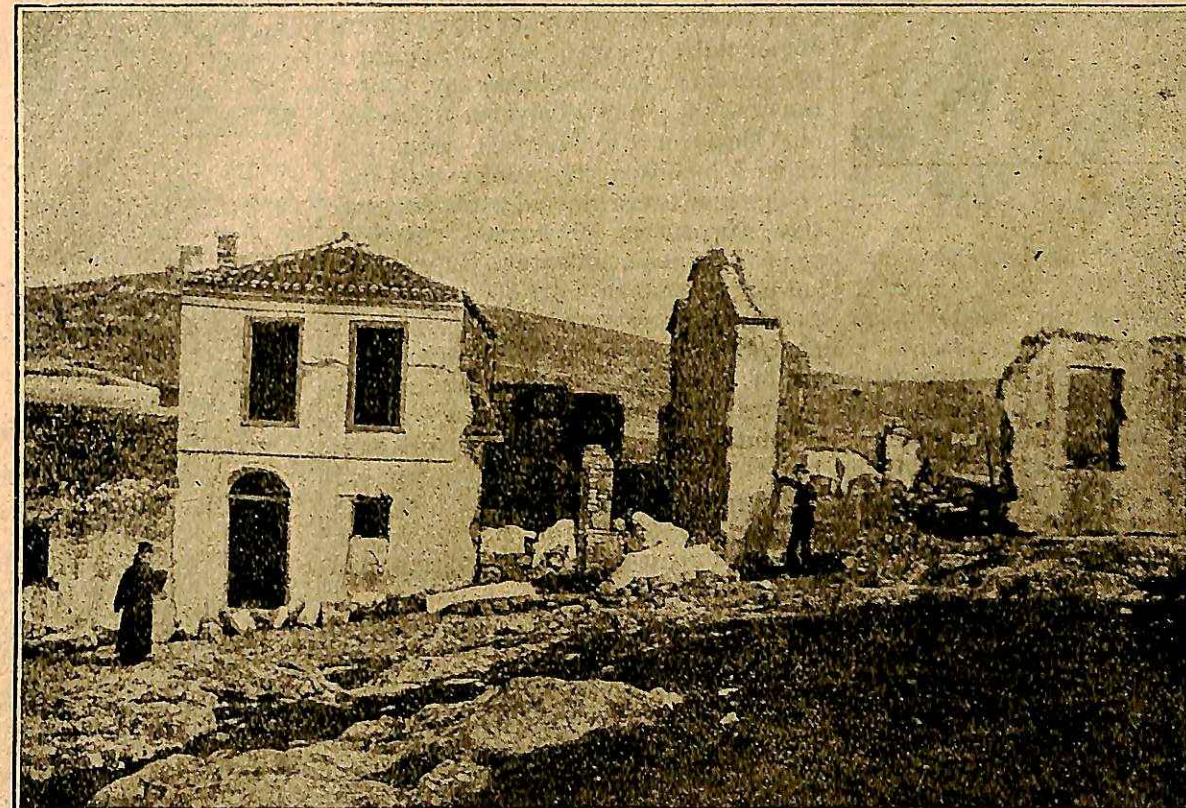
ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΤΟΠΙΣΘΕΝ.—Σιγά, σιγά ἀδειάζουν ἡ παρακαταθήκες τῶν πυρο-
μαχικῶν, τὰ ὁποῖα ἀποστέλλονται εἰς τὴν πρώτην γραμμὴν ὅπου πολὺ γρή-
γορα θὰ χρειασθοῦν.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΙΜΑΤΟΒΡΕΚΤΟΝ ΙΩΝΙΑΝ.—Ἰδοὺ τὰ τέρατα ποὺ
ἔχουν τὰ μαρτύρια τῶν ἀτυχῶν πληθυσμῶν τῆς Νικομηδείας
ὅταν συλληφθῶν μοιάζουν ἴσους αἰμοβόρες στὸ κλουβί.

ΑΠΟ ΤΗΝ
Ἐκκλησίαν
ἀπὸ τῶν
Ἀνέστη

Ο ΤΟΥΡΚΟΣ ΕΠΕΡΑΣΕ!—Ἐρείπια, παντοῦ ἐρείπια δείχνουν τὸ δρόμο ποὺ ἀκολουθεῖ φεύγων ὁ Τούρκος! Ἡ βαριὰ
σιωπὴ τοῦ θανάτου ποὺ βασιλεύει μέσα σ' αὐτὰ τὰ ἐρείπια, πλακώνει σὰν ταφόπετρα τῆς κραυγῆς τοῦ πόνου καὶ
τῆς φρίκης ποὺ σκόρπισε τὸ λεπίδι τοῦ ἡττημένου κατακτητή.

ΑΘΑΝΑΤΟΙ ΝΕΚΡΟΙ.—Δημήτριος Βαλσαμῆς
στρατιώτης τοῦ 34ου Πεζ. Συντάγματος ἔ-
πεσεν ἐνδόξως εἰς τὴν μάχην τοῦ Τουλῶ-
Μπουναρ.

Η ΖΩΗ ΤΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ.—Τὸ κουρεσι τοῦ χαρμώματος δὲν παραπονεῖται γιὰ
κεσάτια. Ἡ πελατεία πολυάριθμος, ἀλλὰ χαρτζιλίκι μικρό, «ἐνεκα τοῦ πολέμου».

ΕΘΝΙΚΟΙ ΜΑΡΤΥΡΕΣ

Τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ὑπόδουλον πρὸ μιᾶς ἑκατομμυριαδῆς ἐστέναζεν ἀπ' ἄκρου εἰς ἄκρον ὑπὸ τὴν ἀνίερὸν πίεσιν μυριάδων Ὀθωμανῶν τυραννισκῶν.

Κάθε Βεζίρης, κάθε Πασάς καὶ κάθε Μπέης καὶ ἄλλος τοπάρχης ἢ Διοικητὴς καὶ ἄλλος ἀρχηγὸς Στρατιωτικῆς Σώματος ἢ ἀποσπάσματος διέθετε τὴν τιμὴν, τὴν περιουσίαν, τὴν ζωὴν παντὸς χριστιανοῦ κατὰ βούλησιν.

Ἐν ἐκτὸν ἐπικειστέραν μέτρων ἦτο ἡ στέρησις τῆς ἐλευθερίας τῶν Προεστώτων ὡς καὶ τῆς Τουρκικῆς ἀρχῆς συνελάμβανε πολιτικὰς ὑποφίας. Ὅταν κατὰ τὰς παραμονὰς τοῦ 1821 οἱ Τούρκοι τῆς Τριπόλεως ὑποπευθέντες ἐκ διαφόρων γεγονότων ἐπαναστατικὸν κίνημα ἐκάλεσαν εἰς τὴν ἑδρὰν τῆς Διοικήσεως τοὺς Προεστώτας καὶ τοὺς Ἀρχιερεῖς τῆς Πελοποννήσου. Οἱ πλείστοι ἐξ αὐτῶν ἐνόμισαν ὅτι ὤφειλον νὰ μὴ παρακούσωσι καὶ οὕτως ἀρχομένης τῆς Ἐπαναστάσεως εὐρέθησαν εἰς τὸ δεσποτικὸν τὸν καταδίκων τῆς Τριπόλεως, ἐντεῦθεν τῆς Μεγάλης Πύλης τοῦ Παλατιοῦ, σεβάσμοι Ἱεράρχαι, Πρόκριτοι, Ἀρχόντες καὶ Προεστώτες ὁλοκλήρως σχεδὸν τῆς Πελοποννήσου. Ἀπέφυγον νὰ προσέλθωσιν ἐπὶ διαφόρους προφάσεις οἱ Προεστώτες τῆς Ἀχαΐας καὶ Ἡλίδος καὶ οὕτω κατέρχοντο νὰ παραμείνουν κατὰ τὰς ἐκτελεστέας ἐκείνας καὶ ἐπωδύνους στιγμὰς ἐξῶ τοῦ μαρτυρίου τῆς τουρκικῆς θηριωδίας.

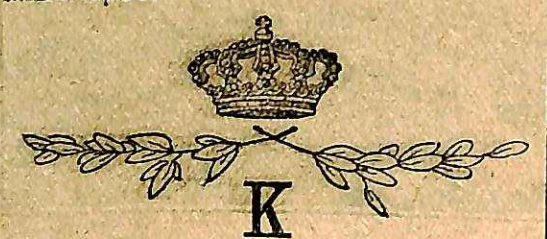
Τοὺς φιλακισμένους εἶχον οἱ Τούρκοι δεμένους ἀπὸ τὸν τράχηλον κατὰ σειράν εἰς μίαν Ἀλυσον· ὅταν δὲ ἤθελον εἰς μάρτυρας ὅσοι νὰ ἐξέλθωσι διὰ τινὰ ἀνάγκην, ὁ ἄγριος δεσμοφύλας τοὺς ἔσυρεν ὅλους ὅμοι ἐξωθεν τῆς φυλακῆς. Ἀργότερον τοὺς ἔφερον εἰς τὸ δεσποτικὸν τὸν βίβριον διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν ἀπὸ τὸν ἐκ δυσωδίας καὶ καθιστῶν τὸν βίβριον ἀνυπόφορον· τοὺς ἄφρονον μὲ τὰ ἐνδομύατα τῶν ὧν ἦς ἡμέρας τοὺς ἐφυλάκισαν καὶ τοὺς ἐδίδον ἄφρονον δυσωδίαν, εἰς ἐλαχίστην καὶ τοῦτον ποσότητα. Διὰ νὰ καλύπτουν τὴν δυσωδίαν οἱ δυστυχεῖς δεσμοφύλακες ἐπρωθυεῖοντο καὶ ἔφερον ὀλίγον σκόρδον κατασταλτικὸν ἐν μέρει τῆς ἀθλιότητος τοῦ ἄφρονος γειώσεως.

Ζῶντες εἰς τοιαύτην ἀθλιότητα καὶ εἰς πλήρη ἀπομόνωσιν ἤγχοον τὰς συμφορὰς ποῦ ὑπέστησαν οἱ Τούρκοι κατὰ τὴν μάχην τοῦ Βαλτετσίου. Ἦχον τὸν θόρυβον τῶν ὀδυρμῶν καὶ τῶν ἄρῶν τῶν λανομιστῶν ἤχον τὰς κραυγὰς καὶ τὰς λαμβάνοντο τὴν ταραχὴν τοῦ ἔχθρου καὶ ἐπεθύμουν διαρκῶς νὰ πληροφορηθῶσιν τί συμβαίνει, ἄλλ' ἐφαίνετο ἀδύνατον νὰ λάβουν καμμίαν εἰδησιν ἢ νῦξιν τινὰ τῶν συμβάντων.

Ἐν τῇ μεταξὺ ὁμοῦ εἰς τὸ ἴδιον δεσποτικὸν ἐφυλάκισθη, κατὰ θεῖαν οἰκονομίαν, ἓως ὁθωμανὸς ἐγκληματίας. Ὅπως ἠμῶντες δὴ τὸν καθεύδον εἰς τοιαύτην δυσωδίαν καὶ βροχόρροδον, ἔβριζεν κτὴν καὶ διὰ μετὰ χριστιανῶν, ἔβριζεν ἀσυντόλως τὴν Ὀθωμανικὴν ἐξουσίαν ἐνώπιον τῶν Ἀρχιερέων καὶ Προεστώ-

των. Οἱ δυστυχεῖς δεσμοφύλακες προσεβάζον νὰ τὸν συγκρατήσουν εἰς τὸ ὄφρυον καὶ τὸν ἐνουθέουν νὰ μὴ καταφέρεται κατὰ τῶν ἀνωτέρων του. Οὗτος φρονέων ἤρχισε νὰ διηγῆται τι ἐπαθάν οἱ Ὀθωμανοὶ στὸ Βαλτέτζι, πῶς τοὺς πῆρεν ὁ διάβολος καὶ ἔκφρων τοὺς διηγῆται πόσοι ἐφονεύθησαν, πόσοι ἐπέστρεψαν πληγωμένοι, τί πανωλεθρία ἐπέστη ὁ Τουρκικὸς στρατός. Ὅταν οἱ δὲ κοί μας ἐπέισθησαν ὅτι δὲν τοὺς λέγει ψεῦδος, ἠὲρῆσθησαν τὸν ὕψιστον, καὶ ἐδόξασαν τὸ ὄνομα Του, παρηγορηθέντες δι' ὅσα ὑπέφεραν τρομερὰ καὶ ἀνήκουστα ἐντὸς τῆς φυλακῆς τῶν δεινὰ.

Ὅταν μέσα στὸ ζῶφο τῆς φυλακῆς τῶν ἐλαμψεν ἁκτὶς χαρὰς, μία γλυκεῖα καὶ μεγάλη ἔθνικὴ στιγμὴ καὶ διεχύθη εἰς τοὺς μάρτυρας τόνωσις καὶ ψυχικὴ καρτερία εἰς στιγμὰς πόνου, ὀδύνης καὶ ἀπελπισμοῦ.

Ο ΘΥΡΥΛΙΚΟΣ ΒΑΣΙΛΗΑΣ

Ο ΔΕΡΒΙΣΗΣ

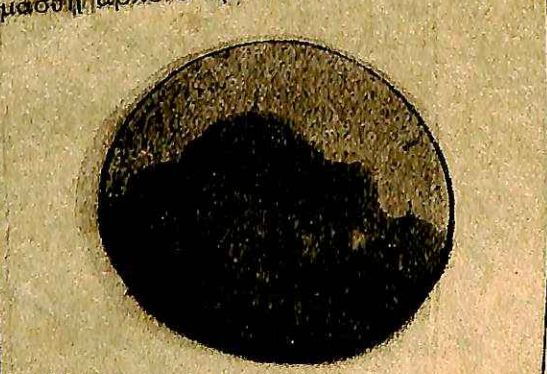
Ὅταν εἰς τὴν Ἐλασσόνα ἓνας Δερβίσης, κλεισμένος εἰς τὸ τζαμί, ἀνέτασσε λυσαιάν ἀντίστασιν κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ εἶχεν ἤδη ἀναγκάσει ἓνα τμήμα αὐτοῦ νὰ μὴ δύναται νὰ προχωρήσῃ, ἓνας ἀξιωματικὸς ἐξήχησε τὴν ἀδεῖα ἀπὸ τὸν Ἀρχιστράτηγον—Διάδοχον νὰ τιναχθῇ ὁ μινάρης διὰ δυνάμειδος.

Ὁ Διάδοχος, ὁ ὁποῖος, ὅπως εἶνε καλὸς χριστιανός, ἔξερει νὰ σέβεται καὶ τὰ ἄλλα δόγματα, ἀπῆλθε· —Ὅχι. Ἄν μπορέσετε νὰ τὸν σκοτώσετε, κάμψτε το, ἀφοῦ εἶναι καὶ αὐτὸς πολεμιστής. Ἀλλὰ δυνάμειδος ὄχι. Ἐπὶ τέλους καὶ αὐτὴ εἶναι ἐκκλησία.

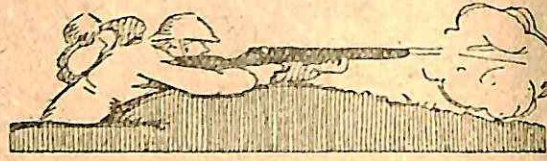
ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Τὸ Συνταγματικὸν Δίκαιον καὶ τὸ Διεθνὲς, ἐδιδάχθη ἀπὸ τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου Στέφανον Στρέϊτ, τόσον δὲ καλὰ τὰ κατέχει ὥστε ἓνας ὑπουργὸς κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς βασιλείας Του, ἔλεγε:

—Τὸ Συνταγμα τὸ ξέρει καλὰ ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ ὑπουργὸς ὁ ὁποῖος θὰ πᾶν νὰ συνεργασθῇ μαζί του διὰ σχετικὰ ζητήματα, καλὰ θὰ κάμῃ νὰ ἐτοιμασθῇ ἀρχετὰ πρῶν.

Ἡ «ΝΙΚΗ», εὐχαρίστος θέλει δημοσιεύει πᾶσαν ἐπιστολὴν προερχομένην ἐκ τοῦ μετόπισι καὶ ἀναφερομένην εἰς τοὺς ἡρώεις καὶ τὴν ἐν γένει πολεμικὴν ζωὴν τῶν γιγαντομάχων μας.

ΠΕΝΤΕ-ΠΕΝΗΝΤΑ

Πέντε Ἑλληνεῖς στρατιῶται ἐπετέθησαν εἰς τὸν Σαγαρίον ποταμὸν κατὰ 50 Τούρκων κατεχόντων ἓνα λόφον καὶ τοὺς ἐξετόπισαν. Κατὰ τὴν συμπλοκὴν αὐτὴν ἐφονεύθη ὁ γενναῖος στρατιώτης Ἀχιλλεὺς Ἀδαμίδης ἀπὸ τοῦ Ὀδεμῆοι τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Η ΨΗΡΑ

Ἄρ' ὅπου πῆγα στὸ στρατὸ δὲν ἐβαρύνθηκα ἄλλο μονο τῆς ψείρας τὸ καὶ ποῦναι πολὺ μεγάλο.

Σκοτῶνα σύνταγμα σωστὸ καὶ τάγμα πέρα πᾶστα καὶ μεραρχία ὁλοκλήρη βροχὸς τὴν ἄλλη μέρα.

Φεύγω πηγαίνω στὸ γιατρό γιὰ νὰ τὸν ἐρωτήσω ἂν ἔχη κάνει φάρμακον τῇ ψείρᾳ νὰ ψοφῶ.

Καὶ ὁ γιατρός ἀπήντησε· τί λὲς βρε πατριώτη ἡ ψείρα εἰν' ὀφελίμος σὲ κάθε στρατιώτη.

Σκοπὸ καὶ ἂν σὲ βάλουνε αὐτὲς θὰ σὲ ταμπούνε καὶ ἂν λάξη καὶ ἀποκοιμηθῇς πάντα θὰ σὲ ζυτοῦν.

Ἔχομε ψείρα μὲ οὐρὰ ψείρας σὺν τὰ γουρουνία ἔχομε ψείρες στρατηγούς μὲ μπότες μὲ σπηρούνια

Ἀναστ. Δαμπρίδης
17ου Συντάγματος

ΤΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΟΝ ΜΑΣ

Κον. Ι. Φ. Β. Ἐνταῦθα. Δυστυχῶς πολὺ ἄνεργα.

Κον. Βοριάδην. Βέρροιν: Ὁ ὕμνος σας πρὸς τὸν «Μαρμαρομένον» παρέλκει πλέον ἀτυχῶς. Σὺς εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν ἐπιτιμήσιν σας πρὸς τὴν «Νίκη».

Κον. Φ. Κ. Μήτοπον: Ἡ ἐκθεσις τῶν δεινῶν καὶ τῶν μαρτυριῶν τῶν κατοικῶν τοῦ Ἑλλείνου τοῦ Νεοχωρίου τῆς Χιλῆς προσπαθῶμεν νὰ τὴν δημοσιεύσωμεν εὐχάριστα διὰ τὸν ἐκδομάρτυρα καὶ ἄδ. Σαββῶ-«Νίκη».

Κον. Θεόδ. Ν. Μαρ. Τρίπολιν: Φύλλα ἐστὶν εὐχαριστίας. Ἐνεργήθητε. Θεομῆς

Κον. Τε. Παπατ. Δεσφίαν. Τ. Τ. 915: Ἀπὸ τὸν ἄγγον ἐνδοξασίαν σας γιὰ ὅρατα μας Πατρίδα, ὅρα μεταφέρωμεν σὴν «Νίκη» τὴν πρὸ χαρακτηριστικὴν γραμμὴν σας στίχους σας.

Κον. Γ. Βοτα. Σόρον: Σὺς ἐστάλη ὁ ζητήθεὶς ἀριθμὸς τῆς «Νίκης».

Κον. Ν. Παπ. Δοχίαν. Δ' Στ. Νοσοκομείον: Ὁ καλλιτέρας στίχου σας.

Κον. Γ. Ντ. Δοχίαν. Τ. Τ. 922: Ὁ ἀδελφὸς συντόμος σας εἰς τὸ προσεχές. Στέλ-λα τὰς δημοσιεύσεις περιγραφὰς καὶ εὐχαριστίας

Κον. Ι. Παρ. Νοσοκομείον. Τ. Τ. 905: Οἱ μυστικαὶ Πολυτελεῖς τῆς ἐκδομάρτυρα καὶ εὐχαριστίας στίχου σας θὰ δη-νά μὲς ἀλαφρώς τοὺς πόνους μὲ τὰς ἀπε-βετε τὰ φύλλα ποῦ ζητήτε.

Η «ΝΙΚΗ»

Εβδομαδιαία Εἰκονογραφημένη

Επιθεώρησις

Γραφεῖα ὁδοῦ Βερανζέρου 14

Τιμὴ ἑκάστου φύλλου λεπτὰ 30

Συνδρομὴ Ἐσωτερικοῦ Δρ. 18

Εὐρώπης 14

Ἀμερικής 25

Δολ. 4

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Τετάρτη, 2 Ἰουνίου.—Ἡμεῖς, Πέμπτη, 3 Ἰουνίου.—Πορὰ πεζικὸν ἐκατέ-ρωθεν εἰς Ἀδὰ-Παζάρ. Διάφοροι ἐχθρικοὶ ἀπο-πειοῖ εἰς Γκέρβε καὶ Μπαχτσέζι κατεστάλησαν ὑπὸ τῶν ἡμετέρων.

Παρασκευή, 4 Ἰουνίου.—Ἀπεκρούσθη ἐπι-θεσις ἐχθρική εἰς Νιζή.

Σάββατον, 5 Ἰουνίου.—Διάφοροι μικροσυμ-πολαὶ εἰς τὸν τομέα Νικομηδείας καὶ εἰς τὴν Βο-ρείαν Ὀμάδα.

Κυριακή, 6 Ἰουνίου.—Ἀποκρούσθη ἐχθρικής δυνάμεις εἰς Νορίαν ὁμάδα καὶ εἰς ἐνδιάμεσον ζώνην. Φόνος 15 ἀνταρτῶν μετὰ τοῦ ἐχθροῦ τῆς συμμορίας.

Δευτέρα, 7 Ἰουνίου.—Συμπλοκαὶ καὶ ἀνα-γνωρίσεις καὶ ἀποκρούσεις ἐπιδέσαν εἰς ἓνα το-μέα, ἡμεῖς εἰς τοὺς ἄλλους.

Τρίτη, 8 Ἰουνίου.—Ἡμεῖς.

Η ΗΧΩ ΤΗΣ «ΝΙΚΗΣ»

Ἀθήναι, 8 Ἰουνίου 1921.

Ἀγαπητὴ «Νίκη», Εἶσαι τὸ μόνον περιοδικὸν τῆς πρωτευού-σης ποῦ γράφεις γιὰ τοὺς ἡρώας μας τοῦ Με-τώπου καὶ δι' ἡμῶς τοὺς τραυματίας καὶ δι' αὐτὸ κυριολεκτικῶς σὲ λατοῦμεν.

Μὲ τὰ ὅρατα λευκώματα καὶ τὰ ὅρατα διη-γήματα εἶσαι ἀπόλαυσις καὶ διεγερτικὸν καὶ ἡμεῖς ποῦ πονοῦμεν ὅρατα στιγμὰς ἀναγινώ-σκοντες.

Τὰ φύλλα σου τὰ ἀποστέλλω ὅλα εἰς συνα-δέλφους μου εἰς τὸ Μέτωπον καὶ σοῦ ἐμφρά-ζωμεν δι' ἐμοῦ τὰς εὐχαριστίας τῶν.

Μὲ ἀγάπην Δ. Ν. Τραυματίας Δεκανεὺς Ζ'. Νοσοκομείον

Ἀξιότιμος Διευθύνων τοῦ περιοδικοῦ «Νίκη»

Θεομῆτας οἷς παρακαλῶ ὅπως λάβετε τὴν εὐγενὴ καλωσύνην καὶ δημοσιεύσητε εἰς τὸ ἀγαπητὸν μας φύλλον σας τὰ κατωθὶ ἐνός τραυματίου.

Πῶς νὰ μὴν θελῃ κανεὶς νὰ πολεμᾷ καὶ νὰ τραυματίζεται διὰ τὴν πατρίδα του; καὶ ἀλή-θεια!! Ὅταν τραυματίζομαι ἐξέοις ὅτι θὰ εὐρὴ τὴν περιθάλψῃ καὶ τὴν μητρικὴν στοργὴν ποῦ εὐρηκαμεν ὅλοι ὅσοι ἐνοσηλεύθημεν εἰς τὸ νοσοκομείον τοῦ Ἀρσάκειον. Ὅσα διη-λεῖται ὁ ἐνδοξασίμος σου καὶ καθόλου δὲν θὰ ὑπολογίσῃ ἂν θὰ δεχθῇ μία σφαῖρα διὰ τὴν γλυκεῖα πατρίδα.

Μὲ πόλα στοργή, ποῖο πραγματικὸν καὶ ἀλη-θινὸν πόνο, μὲ πόλα ἀφοσίωσιν καὶ μὲ πᾶσας θυσίας μᾶς περιποιήσαν εἰς τὸ «Ἀρσά-κειον» μόνον ὅσοι εἶχαμε τὴν εὐτυχίαν νὰ νοσηλευθῶμεν ἐδῶ γνωρίζομεν.

Ἡ κυρία Ἰσοδωροῦ, ἡ Διευθύντρια, καὶ ἡ κατὶν μὲς ἐπισκεπτὴ καὶ μὲς ὅσῃ μὲ τὰ γλυκὰ λόγια. «Τὶ κάνετε παιδιὰ μου; Πῶς περάσατε ἀπὸψε; Ποῖος εἶχε πό-νους; Ἐάν κανεὶς ἔλεγε ἐγὼ, ἀμέσως ἐδίδεν εἰς αὐτὸν διάφορα ἀναψυκτικὰ κ. λ. π. καὶ τὸν ἡσυχάζε.

Ἡ κυρία Ζαλοκώστα πραγματικὴ μητέρα φαίνεται σὺν νὰ αἰσθάνεται καὶ αὐτὴ τοὺς πό-νους τῶν τραυματιῶν καὶ εὐρίσκειται πάντοτε ἐπάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια μᾶς ἀνακουφίζουσα ἡμῶς μὲ τὴν μητρικὴν στοργή. Ἡ κυρία Τασία Μανουγιᾶ ἀκούραστη ἀσχολεῖται ἡ ἰδία εἰς τὴν περιποίησιν τῶν τραυματιῶν μὲ μαοῖς, μὲ ἐπιδέσεις καὶ μὲ πολλὰς εὐεργε-τικὰς περιποιήσεις ποῦ προσφέρει εἰς ἀπαν-τας ἐν γένει τοὺς τραυματίας. Αἱ δεσποινίδες Μαρία Παυλοπούλου σὺν ποικίλῃ ἀδελφῇ μὲ τὰς περιποιήσεις τῆς κατορθώνει νὰ μὲς μεταδόσῃ τὸν ἀδελφικὸν ἐκείνῳ πόνο ποῦ μὲς ἔκανε νὰ ἐκζητῶμεν ὅτι εἴμεθα μακριὰ ἀπὸ τὸ σπῆτι μας καὶ τοὺς γονεῖς μας.

Ἡ Δεσποινὶς Πολυτελεῖς τῆς ἐκδομάρτυρα καὶ εὐχαριστίας στίχου σας θὰ δη-νά μὲς ἀλαφρώς τοὺς πόνους μὲ τὰς ἀπε-ρους περιποιήσεις τῆς καὶ μὲ τὴν ἀγγελικὴν τῆς καρδίαν.

Ἡ κυρία Μαρία Χασιώτη, ἄγγελος καλωσύ-νης, τρυφερότητος καὶ ἀφοσίωσης.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἱατρὸς κ. Σταματολόπουλος καὶ ὁ ἄντρος κ. Δαγκλῆς ἀκούραστοὶ ἔχουν προ-καλῶν τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν τραυματιῶν διὰ τὸν μεγάλον ἐνδιαφέρον ποῦ δείχνουν δι' αὐτοὺς.

Ἡ κυρία Μαρία Χασιώτη, ἄγγελος καλωσύ-νης, τρυφερότητος καὶ ἀφοσίωσης.

Ἀλλὰ καὶ ὁ ἱατρὸς κ. Σταματολόπουλος καὶ ὁ ἄντρος κ. Δαγκλῆς ἀκούραστοὶ ἔχουν προ-καλῶν τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν τραυματιῶν διὰ τὸν μεγάλον ἐνδιαφέρον ποῦ δείχνουν δι' αὐτοὺς.

Ἡ κυρία Μαρία Χασιώτη, ἄγγελος καλωσύ-νης, τρυφερότητος καὶ ἀφοσίωσης.

Ἐκτὸς τούτων ἔχομεν καὶ τὸν ὑπὸ ἀκρωτη-ριασμοῦ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς παθόντα Βασι-λόπουλον Γεώργιον, ὅστις κατορθώνει διὰ τῶν διαφόρων ἀσθενειῶν του ν' ἀνακουφίσῃ ὄχι μόνον τὸν ἑαυτὸν του, ἀλλὰ καὶ τοὺς μᾶς μὴ λαμβάνων ὑπ' ὄψιν του τὸ τραῦμα του. Ὅσακις ἔρχονται αἱ κυρία αὐτὸς φωνάζει ὦ!! ὦ!! ἡ ἔχεις Γιώργου μου, ἐρωτᾷ ἡ κ. Ζαλοκώστα, πεινᾷ λέγει, καὶ ἀμέσως γελάμεν ὅλοι.

Μὲ δυνάμει ἀγαπητὴ «Νίκη» ἐκείνος ὅπου νοσηλεύεται εἰς τὸ «Ἀρσάκειον» νομίζει πῶς εὐρίσκειται εἰς τὸ σπῆτι του, διότι βλέπει καὶ τὴν μητρικὴν στοργή, καὶ τὴν ἀδελφικὴν ἀγάπην, καὶ τὴν ἀκούραστη καὶ ποικίλῃ περιποίησιν. Δι' αὐτὸ καὶ ἐγὼ εὐγνωμονῶ τοὺς ἀνωτέρους.

Γεώργιος Κουσουμάκης
Λογίας τραυματίας Ἑσκή-Σελίρη

Ἀπὸ τὰς προφυλάκας τοῦ Ἀκάρ—Ντάγ μῆς στέλλουν ἐνδοξασίμως ποιήματα ἐνδοκτικὸν τοῦ ἀριστεροῦ, τοῦ ὑπερέχοντος ἡθικοῦ τοῦ στρατοῦ μας.

Ἀποσπῶμεν τὸ πρῶτον τετράστιχον, τὸ σχετικῶς τεχνικώτερον, ἐκ τοῦ ὅλου ποιή-ματος.

—Ἐδῶ ψηλὰ στὸ μέτωπο, σὺν λυώνουνε τὰ χιόνια

καὶ ἀρχαίνει ἡ ἀνοιξί, νὰ καὶ τὰ χελιδόνια νὰ καὶ ὁ κοῦκος κελαδεῖ στοὺς λόγγους τὰ

Παγκάδια

σύντροφος στὰ Ἑλληνόπουλα τ' ἀτρόμητα

Καὶ συνεχίζων ὁ ποιητὴς—Π. Μαργαρίτης, Τ. Τ. 907—τὴν περιγραφὴν τοῦ γὰ χιόνια ποῦ ἀντιλαμβάνεται καὶ αἰσθάνεται ἀντικρὺντας ἐκεῖ «ψηλὰ στὸ μέτωπο» τὸν ἐχθρό, καταλή-γει μὲ τὴν πανελλήνιον εὐχή:

—Τὸ δνείρὸ μας νὰ γενῇ νὰ μποῦμε μετ' [στη Πόλιν]

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰς πόλεις καὶ ἀπὸ τὴν τρυ-φερότητα τῆς γυναικείας ψυχῆς μῆς ἔρχονται στίχοι γεμάτοι ἀπὸ πόνο καὶ πατριωτικὴ ἔξαρσι γιὰ τὸ θάνατον τοῦ πληρωμένου.

Ἀπᾶνω στὰ Μικρασιατικὰ βουνά, ὅπου

—Ἡ φωνὴ τοῦ εὐρύστηκε

σὺν τοῦ γαλοῦ τὸ κύμα

κατὰ τὴν ἔκφρασιν τῆς ἐκ Πύλου ποιητρίδας «Κορίνης».

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΝΑΡΟΥΤΟΥ

Κλαίει τὰ μαῦρα τὰ βουνά, παρηγοριά δὲν ἔχουν.

Δὲν κλαίει γιὰ τὸ ψιλόμα, δὲν κλαίει γιὰ τὰ χιόνια.

Ἡ Κλεφτουριά μ' ἀρνήθηκε καὶ βορβολᾷ στοὺς κάμπους.

Ἡ Γκίωνα λέει τῆς Λάκουρας κ' ἡ Λιάκουρα τῆς Γκίωνας

«Βουνί μ' ποῖσαι ψηλότερα καὶ ποῖσαι ψηλὰ ἀγναντεύεις,

ποῖ νᾶναι, τί νὰ γίνῃκαὶ οἱ κλέφταις οἱ Ἀνδρισαῖοι;

Σὺν ποῦ νὰ φένομεν τὰ σφαχτά, νὰ ρήνουν στὸ σημάδι,

σὺν ποῖα βουνά στολίζουνε με τοῦρκα κεφάλια;

Τὶ νὰ σοῦ πῶ, βουνάκι, τὶ νὰ σοῦ πῶ, βουνάκι

τὴ λεβεντιά τὴ χαίρονται οἱ ψωριασμένοι κάμποι

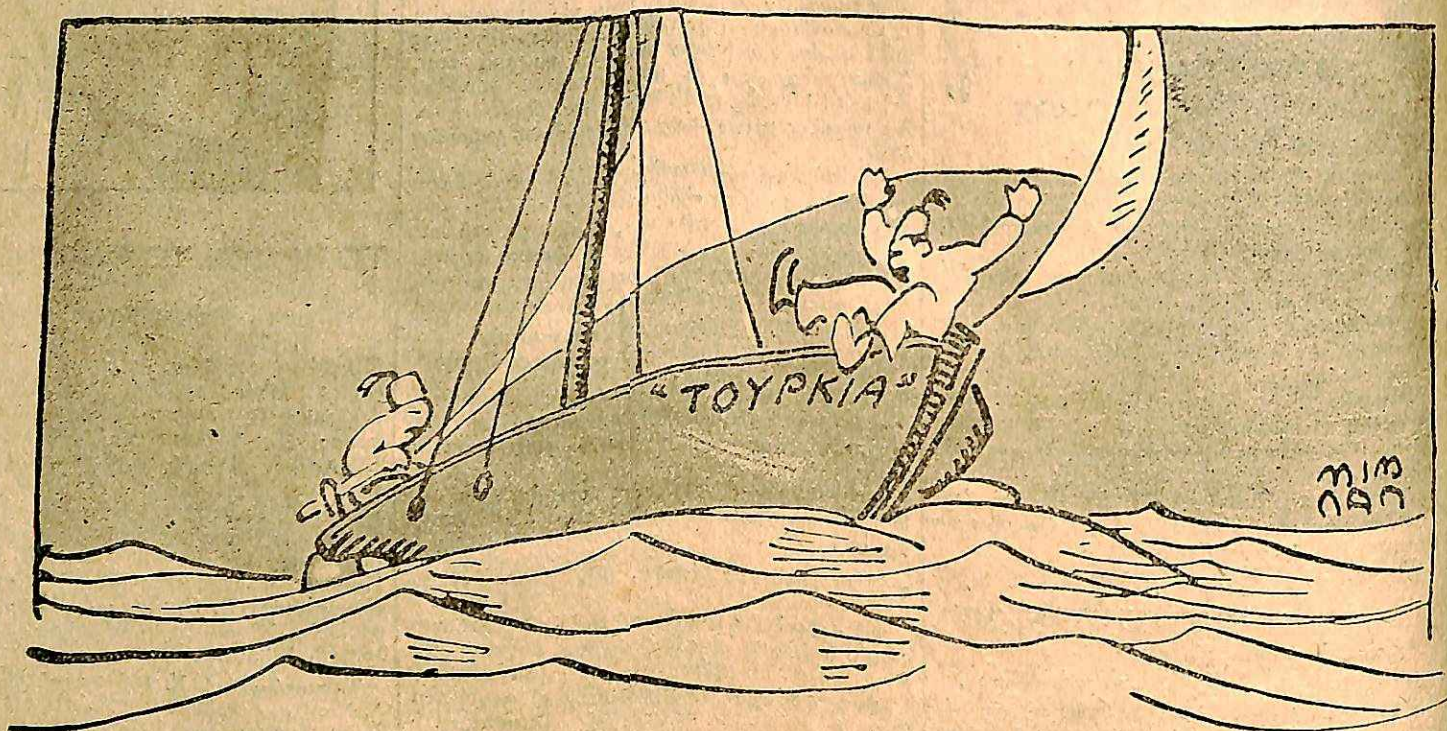
καὶ ρήνουν εἰς τὸ σημάδι, τοὺς κάμπους τοὺς στολίζουνε

με τοῦρκα κεφάλια;

Κ' ἡ Λιάκουρα σὺν τ' ἄκουσε βαριά τῆς κοροφάνης,

τὴραὶ ζερβὰ τὴραὶ δεξιά, τὴραὶ κατὰ τὴ Σκάλα.

«

Σουλτᾶνος. — Μαρέ Κεμάλ, ἄφισε τὸ τιμόνι, θὰ μᾶς πνίξης !!!

- Πῶς πῆγε ἡ ἡμέρα σου Ἀχμέτ ;
- 20 γυναῖκες, 15 γέροντες καὶ 40 παιδιά ἐφέντημ.
- Σὲ θέλω, οὔτε σπόρος νὰ μὴ μείνῃ ἀπὸ τοὺς Γιουνάνι! Μὲ κάθε μέσον πρέπει νὰ ἐκπολιτίσουμε τὴν Ἀνατολία !!!